

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. D. Nagy László ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Budapesti 37. számú Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Baski Ágnes ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. december 6. napján kelt, 3.P.22.761/2007/29. számú ítélete ellen az alperes 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az alperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni 36 000 (Harminchatezer) forint illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével eltiltotta az alperest a 3.P.22.761/2007/13. számú részítéletben megállapított jogsértéstől. Kötelezte, hogy saját költségén 30 napon belül, egy alkalommal, 80x80 mm hasábméretben és átlagos betűméretben a P... című megyei napilapban nyilatkozatot tegyen közzé a következő tartalommal: „Az alperes neve (korábbi nevén: R... Kft.) (K...) azzal, hogy az 1999. július 27-e és 2000. március 14-e közötti időszakban a M... Kft. (....) hozzájárulása nélkül a M... Kft. által 1994. óta gyártott és forgalmazott „Rubinta” elnevezésű termék nevével megegyező „Rubinta” vezérszót tartalmazó nevet vett fel és használt cégneveként, továbbá 1999. október elejétől 2000. február végéig az általa gyártott és forgalmazott termékein „Rubint” megjelölésű árucímkét használt, jellegbitorlást követett el. A bíróság ezért eltiltja a további jogsértéstől, adatszolgáltatásra és a fenti nyilatkozat közzétételével elégtételadására kötelezi.” A bitorlással érintett időszak vonatkozásában 30 napon belül meghatározott adatok szolgáltatására kötelezte az alperest, valamint kötelezte, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 321 000 forint perköltséget.

A tényállásban rögzítette, hogy a M... G... és O... I... által 1993-ban alapított felperesi cég 1994-től folyamatosan gyártott és forgalmazott „Rubinta” márkanévvel,

illetőleg címkével üdítőitalokat, szörpöket. Az alperesi céget O... I... felesége 1999. július 27. napján alapította, az ügyvezetői tisztséget a házaspár közös gyermeke látta el. Az alperes cégneve megalapításától 2000. március 14-ig R... Kft. volt, a termékeire ragasztott címkéken 1999. október elejétől 2000. február végéig a „Rubint” megjelölés szerepelt.

Ismertette a tényállás, hogy az elsőfokú bíróság 3.P.22.761/2007/13. számú, a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.184/2009/5. számú részítéletével jogerőre emelkedett részítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy 1999. július 27-től 2000. március 14-ig cégneve vezérszavaként a „Rubinta” megjelölést, valamint azzal, hogy 1999. október elejétől 2000. február végéig a „Rubint” megjelölésű árucímkét használta, tisztességtelen piaci magatartást valósított meg.

A folytatódó eljárásban a felperes kérte az alperest eltiltani a további jogsértéstől, igényt tartott elégtétel adására is, akként, hogy az általa megfogalmazott közleményt az alperes saját költségén tegye közzé a P... N... című megyei, illetve a N... című országos napilapokban 3-3 alkalommal, továbbá adatszolgáltatásra is kérte az alperest kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a kérelmet a tisztességtelen piaci magatartásról és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 86. § (2) bekezdésének b), c) és g) pontjai alapján alaposnak találta.

Az eltiltás kapcsán arra utalt, hogy ez objektív szankció, így közömbös, hogy a jogsértés az alperesnek felróható volt-e, miként annak sincs jelentősége, hogy a bitorlással már felhagyott, mivel a sérelmezett magatartások közel egy, illetve fél évig folyamatosan fennálltak, ami önmagában is megalapozza e jogkövetkezmény alkalmazását. Indokoltnak találta az elégtétel adására kötelezést is, azonban annak tartalmát a felperes által megfogalmazott helyett a részítélet rendelkezéseihez igazította és a jogsértő cselekmény időszaka, illetve az azóta eltelt hosszabb idő miatt elégségesnek látta, ha a nyilatkozat csupán a megyei lapban jelenik meg egy alkalommal. Ugyanakkor teljes egészében alaposnak ítélte a felperes adatszolgáltatás iránti igényét, rámutatva, miszerint e körben az alperes alaptalanul hivatkozik az időmúlásra, mivel a jogvitáról tudomással bírt és a jóhiszemű joggyakorlás követelményét szem előtt tartva a dokumentumokat meg kellett őriznie.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Érveit két alkalmazott jogkövetkezmény, az eltiltás és az adatszolgáltatásra kötelezés tekintetében fejtette ki.

Az eltiltással kapcsolatban az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben hangsúlyozta, hogy a sérelmezett magatartások mindössze hat, illetőleg négy hónapig álltak fenn és alperes már a bíróság ideiglenes intézkedés tárgyában hozott és utóbb hatályon kívül helyezett 2000. március 1-i végzését követően azonnal megváltoztatta

cégnevét és címkéit. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróság nem értékelte, hogy a jogsértéstől - ami azóta sem ismétlődött meg - már több mint 10 év telt el. Indokolatlannak találta az adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezést is, rámutatva miszerint e körben az ítélet a Ptk. 227. §-ának (2) bekezdésébe ütközően lehetetlen szolgáltatásra kötelezte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kialakult gyakorlatnak megfelelően rendelkezett a megállapított jogsértés jogkövetkezményeiről, döntésével, lényegében annak indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú ítélet helyesen hangsúlyozta a Tpt. 86. §-ának (2) bekezdésében felsorolt jogkövetkezmények objektív jellegét, ami az alkalmazásukat a jogsértő felróhatóságától függetlenül lehetővé teszi. A másodfokú bíróság hozzáfűzi ehhez, hogy az objektív jogkövetkezmények alkalmazhatósága is mindig az eset összes körülményétől függ, és figyelemmel kell lenni a szükségesség és alkalmasság követelményére is.

Az alperes a jogsértést nem vitásan megvalósította, noha annak időtartamát a támadott határozat valóban pontatlanul állapította meg, mivel az első sérelmezett magatartás hét és fél hónapig, a második pedig öt hónapig tartott. Az elkövetési időnek, valamint annak, hogy a kifogásolt cselekményekkel az alperes már 2000-ben felhagyott és újabb jogellenes használat az eltelt időben nem történt, az eltiltás jogkövetkezményének alkalmazhatósága szempontjából nincs jelentősége, mert csak az eltiltás ad kellő biztosítékot a felperesnek arra, hogy a jogsértés a jövőben se ismétlődjön meg és ugyanígy a nyilatkozat közzététele biztosítja, hogy szükséges körben a jogsértés nyilvánosságra kerüljön.

Eredménytelenül érvelt az alperes az adatszolgáltatásra kötelezés indokolatlansága körében is, mert a kért adatok szolgáltatására a jogsértés elkövetésével összefüggésben szüksége van a felperesnek. Teljes mértékben osztható volt az ítélet azon megállapítása, hogy az alperes tudomással bírt a peres eljárásról, ezért annak időbeni befejeződésétől függetlenül, különös tekintettel arra, hogy a felperes várható kártérítési igényét kifejezetten jelezte is, számítania kellett arra, hogy a jogsértéssel kapcsolatban adatokat kell szolgáltatnia. A Ptk. 227. §-ának (2) bekezdésére való hivatkozása nem volt helyén való, mert az ítélet nem szolgáltatásra kötelezte, hanem adatok közlésére, az pedig már a végrehajtásra tartozó kérdés, hogy ennek a rendelkezésnek miként lehet érvényt szerezni.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla nem látott okot az elsőfokú döntés megváltoztatására, ezért a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Mivel a felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért az eljárással nem merült fel költsége, erre tekintettel a fellebbviteli bíróságnak a másodfokú perköltségről nem kellett rendelkeznie.

Az alperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték utólagos megfizetésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésében meghatározott módon köteles.

Budapest, 2011. május 3.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző